

STRIX

PÅSK 1921 PRIS 125

Succéskupletterna ur Rols och Folkteaterns

förra revy, såsom

Uppriktighetskupletten } Karl-Ewert
 Reklamäktenskapen m. fl. }
 Statsrådinnorna m. fl. Karl-Gerhard
 Gudskelof att jag kan
 tåga m. fl. Sigurd Wallén
 Docklisa } Ann-Sofi Norin
 Väningsvisan m. fl. }

Ny populär dansmusik

Swanee, One-Step
 Avalon, Fox-Trot
 Dunungen, Fox-Trot m. fl.

Dessutom en hel del andra intressanta nyheter.

OSCARS-TEATERNS tre senaste program

Sista Valsen av Straus
 Damen i Hermelin Gilbert
 En Balnatt Straus
 i briljanta insjungningar av
 Naima Wifstrand
 Elvin Ottoson
 Adolf Niska
 Cfr. Schröder m. fl.

Begär vår stora förteckning för Påsken!

Skandinaviska Grammofon Aktiefbolaget,

A. T. 88 03, R. T. 36 98

Stockholm

OPERAHuset

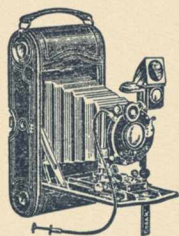
Artiklar för Sommarsporten, Vårfisket och Sjöfågeljakten

bäst och billigast hos

Mauritz Widforss H. A.-B.

31 Klarabergsgatan, Stockholm.

Köp Edra Fotografiartiklar!
 Låt framkalla och kopiera Edra bilder hos

Hasselblads Fotografiska Aktiefbolag

f. d. Hasselblad-Scholander

Hamngatan 16, Stockholm.
 KODAK Generalagentur.

Carl G. Laurins

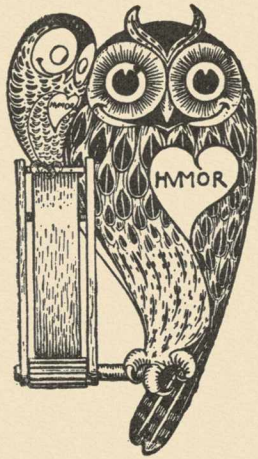
Skämtbilden

har nu utkommit i
 4:e upplagan —
 8:e tusendet.

P. A. Norstedt & Söners förlag

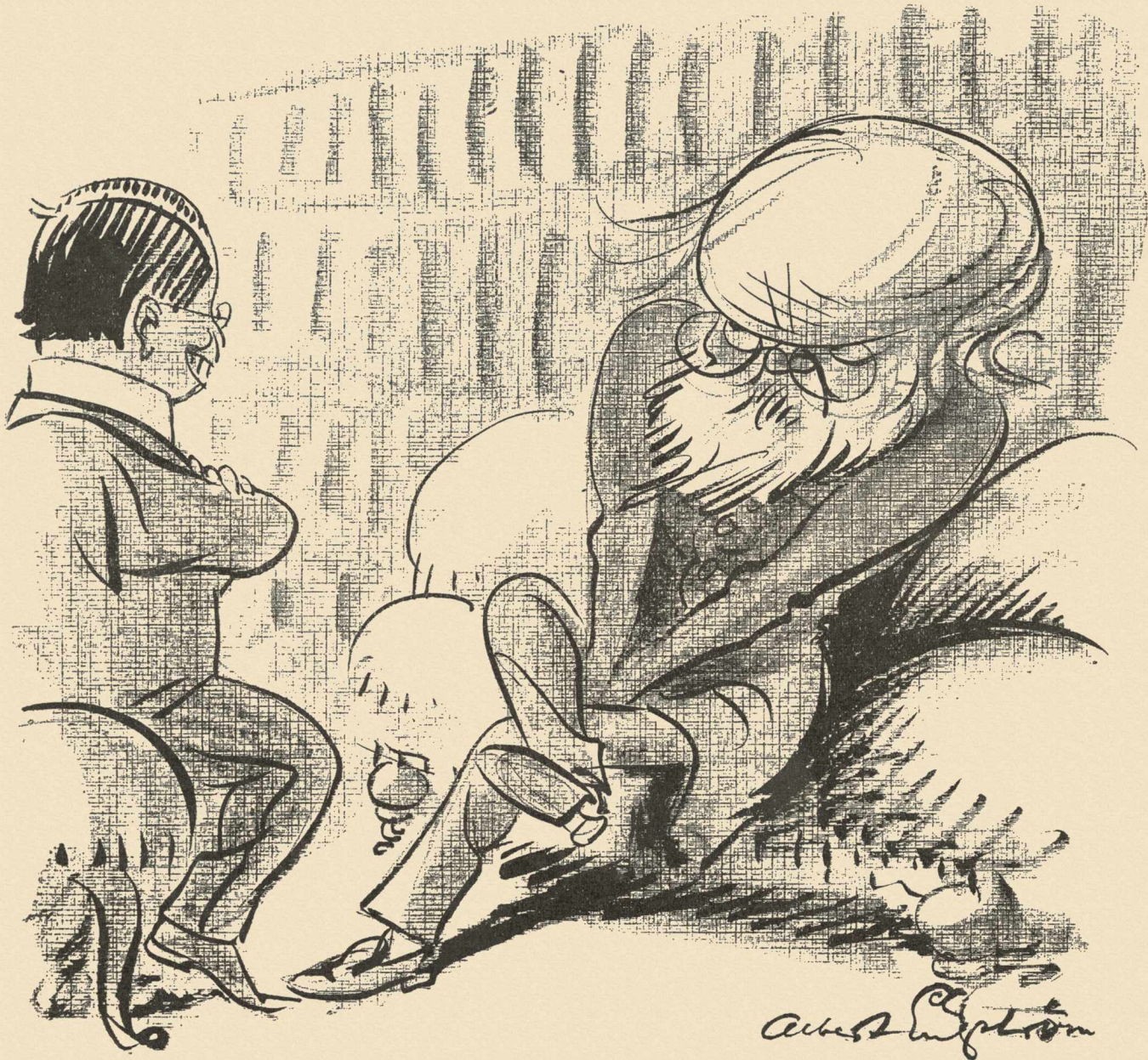
Hela världen runt
 visar "OMEGA"-uret rätt tid

STRIX

UTGIFVARE ALBERT ENGSTRÖM

*Fäl intet ondt i världen
men var glad åt allt godt.*

Professorn. — Jag skall förelägga kandidaten ett rättsfall. Mor och dotter sovo med var sin lilla nyfödda son i samma rum. Som barnen voro lika klädda, förväxlade pigorna dem. Hur skulle kandidaten göra i ett sådant fall?

- Professorn sa, att barnen blevo förväxlade?
- Ja.
- Då byter man helt enkelt om barnen.

"Som en dans"
går rakningen med
HYLIN'S RAK-CRÈME "RAKIN".

Tjugufemte årgången.

N:o 12. Den 23 Mars 1921.

Påsknummer.

Pris 1: 25.

Tallen. Etsning av Erik Hedman.

Påsk.

Se, solen skiner likt ett ägg,
som fått en skön förgyllning.
Dess värme vid en södervägg
har framkläckt denna hyllning

Jag hyllar påsken som den fest,
då marken står i knoppning
och milda vindar från sydväst
ge mänskan ljuv förhoppning.

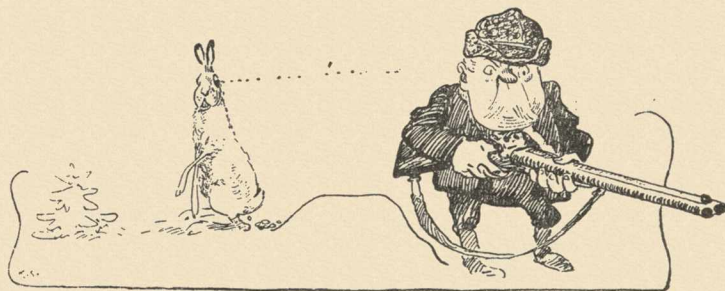
Nu hänges pälsen på en spik
bland beska malörtsklasar,
och ungmön sveper sin fysik
i tyg, som ädelt frasar.

Sen går hon ut i solig park,
där som ett hokus pokus
den svunna vinterns gråa mark
bekläts med brokig krokus.

Där vandra också i kavaj
de unga don juaner,
som följa kjorteltygens svaj
med vårligt ömma planer.

Men jag, som är en stadgad karl,
trivs bäst vid söderväggen,
tills solen inte mer finns kvar
och jag går in till äggen.

Völund Rimsmed.

Augier Frères'

omtyckta original cognac har nu åter inkommit. Kvalitet: ★★ och högre märken (jfr Stockholms-Systemets prislister). All Augier cognac är destillerad uteslutande av viner från Cognacsdistriktet Charente. OBS! Till Sverige importerad Augier cognacs äkthet är alltid garanterad av Franska myndigheter. Augier Frères & Co. är Frankrikes äldsta cognacshus. Exportörer sedan 1643 av endast ren druv-cognac.

Påskmedmänniska.

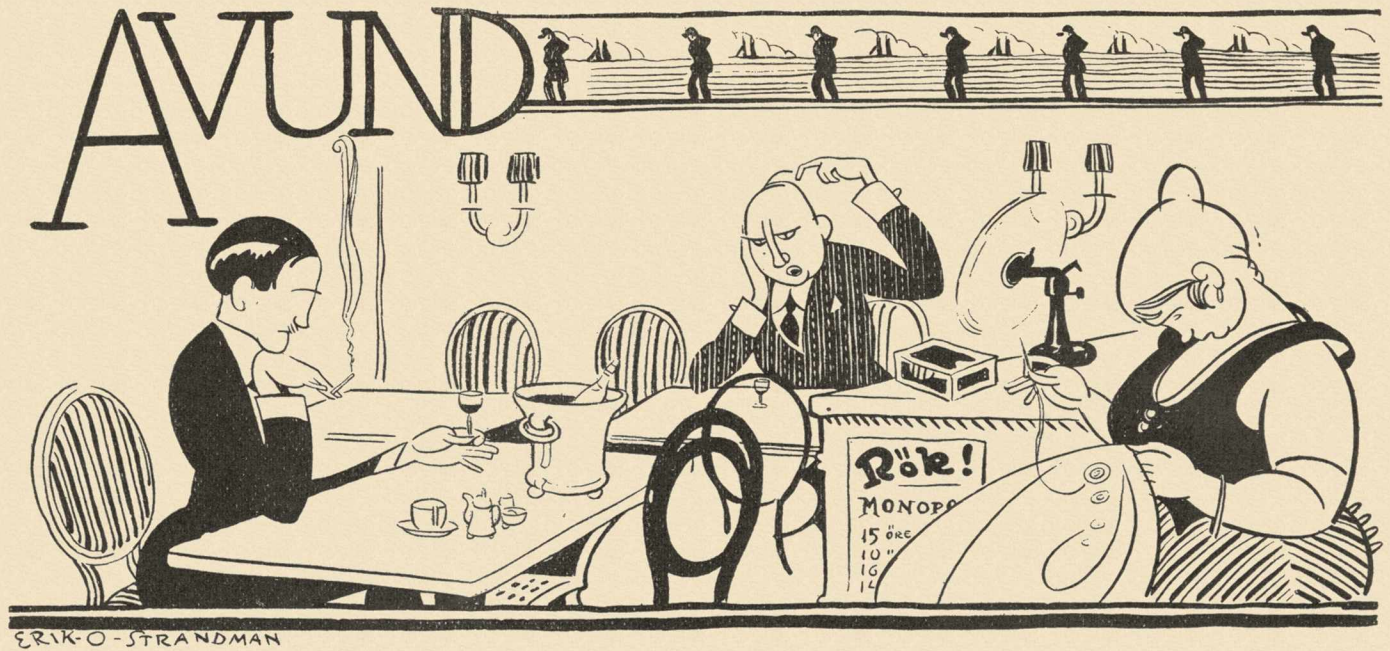
Statsrådet Valter Murray.

Statsråd, nya och gamla, vimlar det av här i landet,
mer eller mindre förfarna för fan i konsten att tillse,
ne quid detrimenti respublica capiat. Dixi.

Men likt Diogenes måste man alltjämt leta med lykta
för att få tag i en människa salve, salve, herr statsråd.
Trygg på ditt ämbetsrum bland luntornas mångfald Du dväljes,
pejlar handlingars djup och svettas för staten och äran,
räknar med minus och plus och ovelt av riksdan och olket.
Men när du sitter och knogar och suger din åhushavanna,
och genom dammiga rutor en vilsen strimma av vårsol
tittar förstulet in och skvallrar om livet därute,
åh, nog händer det då ibland att tankarna virvla
fjärran från dagsverkets grus och ledsamma propositioner
bort till den ljuvliga ängd, där minnena blomma i solen.
Kanske händer det ock att drömmaren diktar i drömmen
ode till skönhetens lov, till glädjens och vinets och sångens.
Drömmare, människa, hell! Det våras och knöpparna brista.

Mätte Schmidt.

AVUND

ERIK O-STRANDMAN

Den elektriska fläkten surrar sin monotona melodi. Ehuru klockan är fyra, den tid då stadens flesta invånare ha slutat sin middag, sitter det inte mer än två gäster i kaféet.

Den ene har stadens lilla tidning liggande framför sig på bordet. Men han har för längesedan läst ut den, även annonssidorna.

Den andre är en främling.

Båda ha en kvarts punsch i ishink på sitt bord, och fylla då och då sina glas till hälften. Så tillvida finns ingen anledning till fiendskap dem emellan.

Bakom sin disk sitter kassan med ett handarbete. Då och då lägger hon ned det i knäet och för handen till munnen för att dölja en gäspning.

Den elektriska fläkten surrar. Annars är det alldeles tyst.

Längs taket löper en med figurer målad pappfris. Motivet är en lots, som med handen över ögonen spanar efter en seglare. Det är ungefär en fot mellan varje figur. Lots och segel, lots och segel runt hela det kvadratiske rummets fyra väggar.

Hon måste bli galen av att se dem varje dag, säger främlingen till sig själv

Och han sneglar bort till den andre gästen.

Hela hans typ anger en statens tjänsteman, ävensom den mullvadsgrå kavajkostymen. Han har blivit deporterad hit, tjänstgör kanske i posten eller telegrafan.

Detta är hans njutningstimma på dagen. Där han sitter vid sin pulpet och sina formulär, tänker han Nu är det inte så långt till klockan fyra. Då skall jag gå över till Stadshotellet och äta middag, middag med snaps. Och efteråt skall jag dricka en kvarts punsch till kaffet

Men nu måtte han ha uppsnappat främlingens blick, han måtte ha förnummit något av medlidande i den. Ty han rätar sig med ett ryck i schaggstolen och säger i högljudd, nästan övermodig ton till kassan

— Nå, fröken Emma, är det säkert att jag får den där lysduken till jul?

Hon småler matt.

— Ja, vem skulle väl ha den om inte notarien, som är mig så trogen.

Svaret kommer mekaniskt, som om det avgivits några gånger förut.

Och strax därefter låter hon arbetet sjunka i knäet och för handen mot munnen.

Fläkten surrar . . .

Det är som hela småstadens monotoni hade tagit gestalt i detta ljud, som om dess intresse lägrat sig som en mardröm över de nötta schaggstolarna.

En stund senare står främlingen åter på stationen med sin resväska i handen. Bullret här nere från lokomotiv, bagagekärror och tidningspojkar är som ett uppvaknande . . .

När han böjer sig framför biljettluckan, finner han sig ansikte mot ansikte med kamraten från kaféet.

— En andra Stockholm, anhåller han i hövligaste ton.

Den andre ger honom en blick av avund, som nästan står på gränsen till hat.

Och när snälltåget rullar ut, ser främlingen för sista gången hans ögon i stinsexpeditionens fönster.

Artur Möller

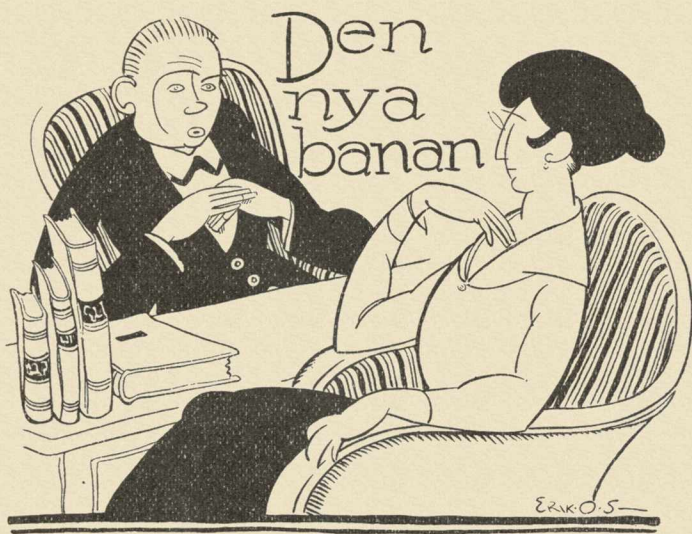
Erik O STRANDMAN

Medlidande.

**Drygt och
effektivt**

**Bevarar tänder
och tandkött**

Ur finländskt universitetsliv.

På den obligatoriska mottagningstid, som av universitetslärarna i Helsingfors utsättes för studenterna, händer det numera sällan, att en civis verkligen infinner sig. Han begär oftast bok-, forsknings- och examensråd vid föreläsningarnas slut, och blir det något förfall, så ringer han på i telefon vanligen på andra tider än de på svart tavla intimerade och i läseårsprogram angivna.

Men en fredagsförmiddag behövde jag ej vänta förgäves. In stegade en smal, blek och tafatt yngling med solkig krage, som stannade mitt i rummet och sade: »Katanen»

Efter några uppmaningar fick jag honom att sätta sig.

Och där satt han. Tittade ned på sina fingrar och lekte med några fransiga stycken förbandsgas, med vilka några av dessa voro omlindade.

— Vill Ni anmäla Er till föreläsningarna?

Han skruvade på sig, såg upp med en förskrämd blick och sade skräm på mycket bruten svenska

— Jag vet inte.

Egentligen är det nu lärjungarnas sak att avgöra vilka föreläsningar de skola åhöra. Men jag visste att — i trots av vad världen därom ville säga — den finska blygheten hör till det mest dimensionslösa på jorden och jag beslöt hjälpa den unge akademikern på traven.

— Vill ni resonera med mig om den nytta Ni kunde ha av mina föreläsningar?

Han nickade bifallande, djupt, nästan till bugning. Jag hade således träffat rätt.

— Ni vet, att jag föreläser om Napoleon?

En ny bekräftande åtbörd, något mellan nick och bugning.

— Är ni intresserad av Napoleon-tiden?

Efter en liten tvekan kom det igen med samma förtvivalade tonfall

— Jag vet inte.

Vem skulle då veta det. Och vad skulle jag nästa gång fråga? Hur komma till det enkla resultat, det enda varför han alls hade skäl att uppsöka mig på mottagningstiden anmälningen och inskrivningen i studieboken.

— Ni ha således för avsikt att åhöra mina föreläsningar om Napoleon? upprepade jag, med förtydligande av den ursprungliga frågan.

Då visade han för första gången något liv och det ryckte till i hans ansikte

— Jag vet inte själv Det är *just* det jag inte vet. Vi kommo sålunda ingen vart. Men så gick det upp ett ljus för mig. Jag slog om till finskan.

— Jag talar nog svenska, genmålde han, och tonen lät smått sårad. — Fast jag inte talar så fort.

Där stodo vi igen. Men med det »andra inhemska språket», som termen lyder, kom det i alla fall litet olja i fogningarna, och jag fick klart för mig, att här satt en yngling, som kommit till mig, ej som lärjunge, utan som yngre medmänniska, för att draga nytta av mina erfarenheter. Han ville »i allmänhet» få några goda råd. Han ville veta, om man »lärde sig mer» av Allmän än av Nordisk historia, om engelska språket var »nyttigare» att kunna än det franska, om jag inte var ense med honom om, att man för sin egen utvecklings befrämjande lade den bästa basen genom publicistisk verksamhet. Jag svarade rätt uttömmande på frågorna och vi diskuterade levnadsbanor och dito mål. Från det världsomfattande är ju steget kort till det personliga och frågan om huruvida min unge adept fortfarande — såsom han sade sig ha gjort de senaste åren — skulle tjäna journalistiken eller välja pedagogisk, eventuellt lärd, bana låg nära till hands.

Han skakade energiskt på huvudet.

— Eller har ni tänkt läsa Er till något annat, frågade jag med den finska satsformuleringen.

Balkonversation.

— Jag sover bäst på vänstra sidan. På vilken sida sover amanuensen bäst?

— På morgonsidan, min nådiga.

„Apotekarnes“ Tafelvattnen

Svagt alkaliskt. Lätt kolsyrat. Fullt jämförligt med s. k. naturligt bordsvatten.

APOTEKARNES MINERALVATTENS AKTIEBOLAG

H. M. Konungens och H. K. H. Kronprinsens hovleverantör.

Såväl konstnärliga som enklare
A/B. Svenska Möbelfabriken

MÖBLER

A.-B.
PHARMACIAS
**SODA-
MINT**
PASTILLER

Välgörande
vid

**Hals-
bränna**

och

Magsyra

Ombärliga
för
rökare

Rulle 35 öre

SÄLLES ÖVERALLT

LILJEQVIST

— Den kvinnan har kostat Silfverström hans förmögenhet, och mig har hon kostat mitt förstånd.
— Du slipper då alltid billigt undan.

— »Diplomaatiksi» — till diplomat, kom det utan ett ögonblicks tvekan.

Nu föll med ens klarhet över våra förvirrade diskussioner, och de trevande frågorna fingo sin färg och mening. lär man sig mer av Nordisk historia än av Allmän — är det bättre att kunna franska eller engelska — är journalistiken — — —

Jag förstod. Civis academicus Katanen var ej så trög i tanke som i tal. Han visste mycket väl vad han ville det att snabbast möjligt och med den lättaste kunskapsbarlast slå in på den lukrativaste banan den nya banan.

Det blev ingen diskussion mera, utan ett föredrag av föga lärd typ. När jag slutat efter att ha talat mig varm, sade han frånvarande:

— Det är mycket att lära för att bli diplomat.

Nu tog mitt tålamod slut och jag frågade för tredje gången Hur var det — ämnar ni åhöra mina föreläsningar? Har ni studieboken med?

Han lekte ett ögonblick med sina förbandsbindor Sedan sade han stilla:

— Jag vet inte om jag har någon nytta av dem. Och efter en liten paus — Napoleon var ju strängt taget ingen diplomat.

Jag kom mig ej för att svara. Men när jag i detsamma reste mig till tecken att audiensen var slut, upprepade jag mekaniskt

— Nej, Napoleon var ju strängt taget ingen diplomat.

Alma Söderhjelm.

Hjalmar Forssner,

professor i obstetrik och gynekologi vid Karolinska institutet.

BILTERRORN. Stockholms Praktiska Chaufförskola är den enda skola, som lämnar garantier för, att Ni kan köra bil när Ni slutar. Betalningen erlägges med hälften när Ni börjar, och andra hälften när Ni slutar, om Ni själv anser Er kunna köra bil ordentligt. Efter kursens slut äger eleven rätt att låna en av skolans vagnar, vilken eleven helst önskar, i minst 4 timmar, och köra vart han helst vill. Detta kallar skolan fortsättningskurs och ingår densamma i priset, vilket är för vanlig kurs kr. 250: —, specialkurs kr. 350: —. Denna princip har skolan haft i många år, och har ej eleverna skadat någon av våra vagnar. Därav framgår att utbildningen skötes rationellt. Obs. Alla eventuella skador, som kunna uppstå betalas av skolan. Fyr- och sexcylindriga vagnar samt höger- och vänsterstyrda. Körvid minimum 20 timmar. Kungsholms Kyrkoplän 5. Riks 131 47. Allm. t. 267 06.

När jag kikar på dig, min behagliga Fabian Månsson, varder jag ganska glad, ty jag känner i dig en besläktad ande, en själ, som, om den kom in i mitt dagliga sällskap, kunde lära sig något och göra något för landet.

Ty vid Gud, du är alls icke dum och du äger mitt hjärta.

Välkommen var i mitt hem (jag hoppas du tar mig på orden)

Valhallavägen etthundrasju några våningar uppåt, och du varder bemött med vänskap och tillbörlig aktning!

Men, min bror, hvi slukar du allt och varföre tror du nästan på allt som du icke förstår? Du är ju begåvad, men när dristigt du rör dig uti de historiska särer är det som Adelsköld vore din Gud! Du litar på honom, vilket bevisar, att din lilla själ är mer journalistisk än litterär — jag menar just nu vad bildning beträffar, Nej, kära Fabian, lita du blott på ditt vikingalygne nedärvt från Blekinge län, där knivarne blänka i luften, och där du ärvt din brinnande tro på havet och flottan. Du, om någon, vet vad som menas med livet och knoget, det har du visat fullväl och jag räcker dig bläckiga kardan

(fordom beckig den var, men satan och skriftställeriet tagit valkarne bort, dem havet och båtarne skänkte). Du känner till vårt härliga hav, men även du känner rallarens äventyrliga liv och vet att inunder skrovliga ytor finns hjärtan av guld och förnäma instinkter,

men du är autodidakt och du litar för mycket på detta. Ogenerat slängde du in till Tokio planen att ta in Port Arthur, min bror. Du var lite bakom vad vi experter benämna med rätt *Det Så Kallade Flötet*,

ty prenumererade du på marintidskrifter även i tusental, amiral på det blev du aldrig! Men du var bra ändå! Och fantasien du äger verkar på landet som gödning och salt. Du äger mitt hjärta!

Men hur mycket kostade väl det där telegrammet, fullt som det var av klok strategi och förslagna förslager?

Fabjan, jag vet att varendaste kväll du läser din bibel, hatar tullar och trives ej i vårt penningssamhälle, svärmar för humanism och är styv då psalmer det gäller, sakkunnig till och med i det nya psalmboksförslaget! Detta är alls inte dumt, men säg mig, flyger ej stundom Blekingedjävulen in i din själ och tvingar dig draga kniven som förr i ungdomens vår och nigande valsa in bland åsnornas mängd i den fotsvettsångande kammarn, märkande, skärande, huggande vildt idioternas mångfald?

Men du, Fabian, föredrar att tala till hjärtan, blåsa ibland i din domsbasun eller pipa idylliskt i din paniska herdeflöjt. Kanhända du lyckas bättre med det, ty du kan få hjärtan att raskare klappa när du det vill, ty du är och förbliver alltid en prisse med en förunderlig mängd av strängar på instrumentet. Ja, du är bra som du är! Om du visste så mycket som jag vet

om allt hemskt mellan blödande jord och oblidkelig himmel

skulle du snart förlora din charm. Nu tror du på godhet, lycka och frid och ro. Jag gratulerar dig Fabjan!

Men som jag sagt, kom hem i mitt hem! Där finns alltid en köttbit

— underligt nog — för min gäst och för mig. Den dela vi Fabjan!

Albert Engström.

P. S.

Senap finns om du vill och pickles och salta oliver, saltade noga med attiskt salt, ty de äro från Grekland, såser som bränna på tungan och sill, och en sup står och fryser

i ett kärll av kristall. För dig den fryser, o Fabian! Töm den supen med mig, o Fabian, men om du äskar komjölk, finnes den också! Eiter åratals experimenter har jag fått fram en blandning av H²O och av krita, vit som min själ och din själ. Något vitare finns ej i världen,

D. S.

Gamla böcker

af värde och hela

boksamlingar

säljas fördelaktigast till

Notarien
Birger Lundell

Bellmansg. 25
Stockholm

Riks t. 110 30
Allm. t.
Söder 94 30

25 öre

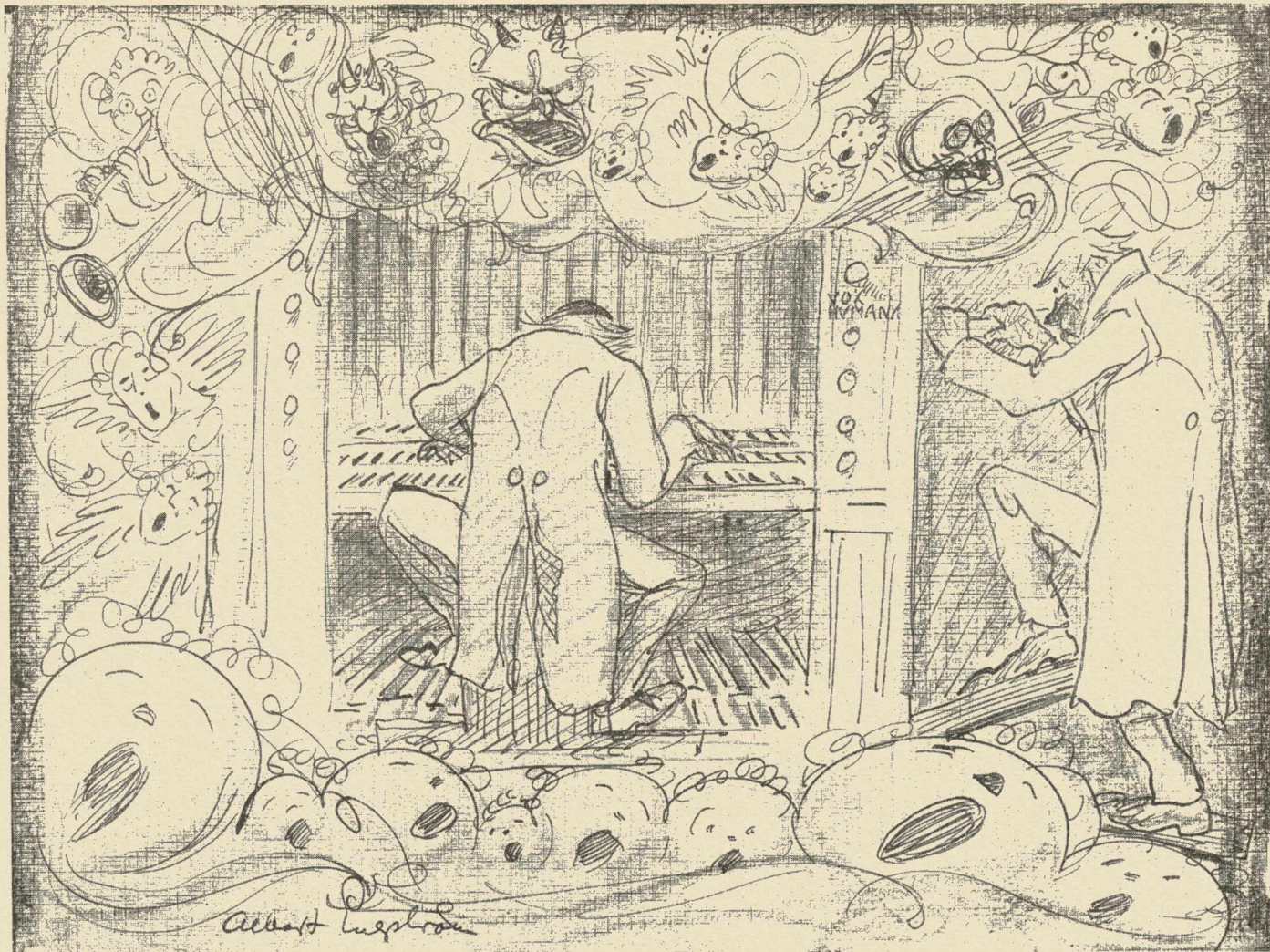
SANIBEL

är idealet av alla preparat för att återställa hårväxten.

Upplös tabletten i varmt vatten (en matsked) och ingnid lösningen väl varje dag. 10 tabletter 2:50. Å alla apotek.

Postorder exp. av: Svanen, Stockholm. Enhörningen, Göteborg. Lejonet, Malmö.

Borttager genast allt mjäll, stärker kraftigt hårrötterna samt gör håret mjukt och behagligt att kamma.

Klockaren.

Jag är av gammal klockarsläkt.
 Gud fröjde mina kära fäder.
 Min röst kan låta hes och spräckt,
 men orgeln ger ej bara väder

När prästen på sin predikstol
 står upp och bröstar sig i kyrkan
 och skiner som en salig sol
 av andens nåd och köttets dyrkan,

då kryper jag ihop till ett
 med menighetens syndaskara.
 En präst skall synas vitt och brett.
 En klockare skall höras bara.

Mitt usla stoft som knådats till
 med brännvinsnos och blick som skelar
 kan du begabba bäst du vill,
 men du skall tiga när jag spelar.

Ty vid Allfaders högra hand
 och alla änglars kantilenor,
 jag har fått fram en ton ibland
 som skakat märg och ben och senor.

Till helvete och paradiset
 har jag fört själarna på skalan.
 Musik är dom. Musik är ris.
 Musik är mild och skön hugsvalan.

Jag, gamla kantor, har ej hälg
 som inte tonerna få dana.
 Sjung ut, mitt hjärtas klämda bälg!
 Stig högt, min andes vox humana!

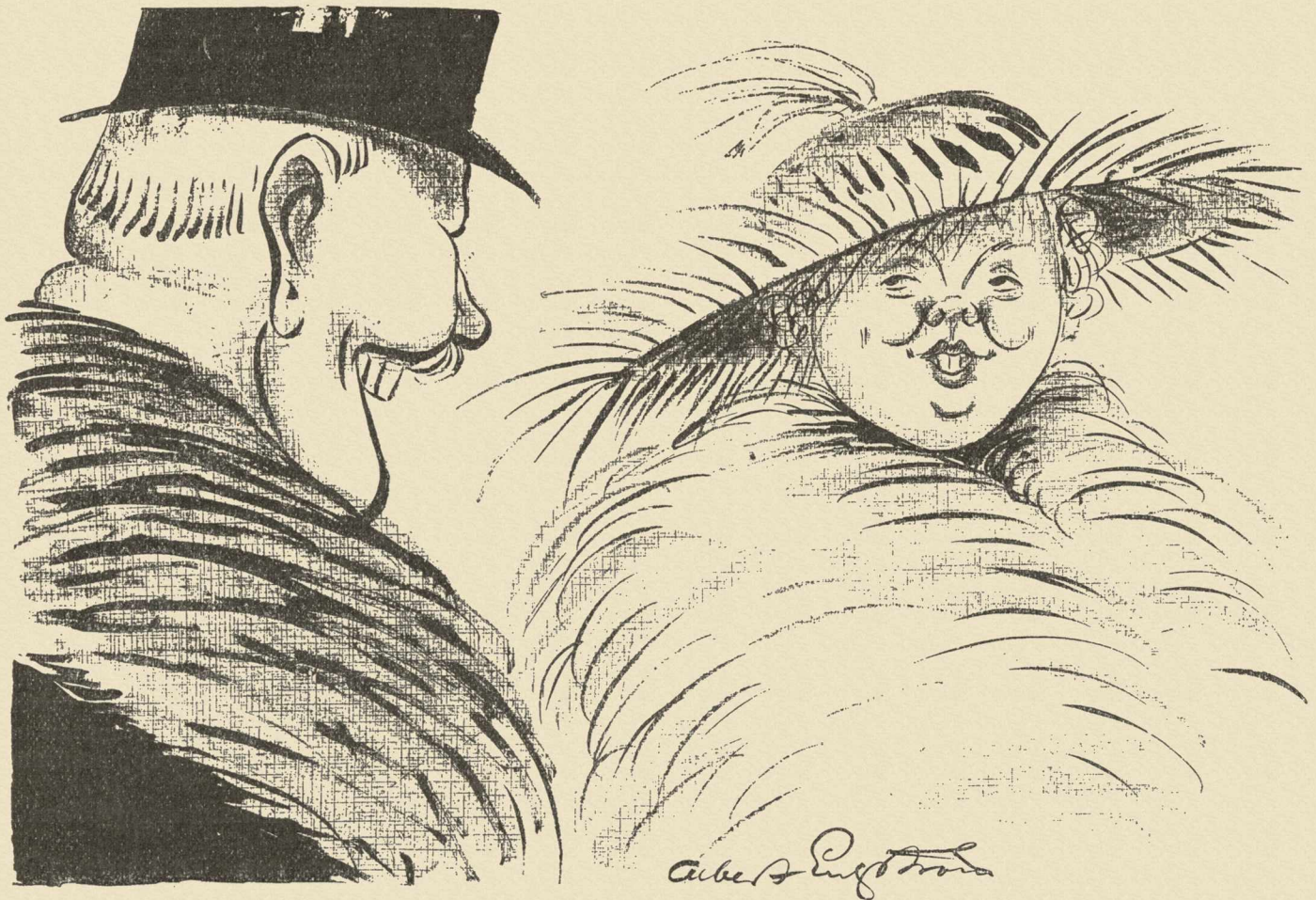
Bo Bergman.

**KLEMMINGS
 ANTIKVARIAT**

1 Malmshullnadsgränd 1
 111 STOCKHOLM 111

Förteckningar öfver

Judendom, Veterinärväsen, Landtbruk och Hushålls

Familjen Lundholm har nyligen välsignats med en telning och har haft barndop.

Grosshandlare Granberg möter fru Lundholm på gatan och säger — Det var inte snällt av er att inte bjuda mej på barndopet!

Fru Lundholm. — Inte visste jag att grosshandlarn var road av sån't där! Men nästa gång ska jag komma ihåg grosshandlarn!

Grosshandlare Granberg. — För all del, inget *extra* besvär för min skull!

Paradisäpplena.

Av Albert Engström.

Om någon i dag skulle bjuda mig på paradisäpplen, tror jag att jag med avsky skulle tillbakavisa dessa frukter även som syltade i form av sallad. Tiderna och smaken förändras och man blir gourmet — det kan inte undvikas. Ty för 35 år sedan ansåg jag dem som en utsökt läckerhet till och med som omogna, särskilt om jag själv fick plocka dem i järnvägsplanteringen i den stad, där jag grundlade min nuvarande lärdom. Ty skördandet av äpplena var på detta fridlysta område förenat med allvarlig fara och äventyrets spänning måtte ha förlänat dem mera sötna än de verkligen äga.

Jag vet numera icke om det var *Pyrus prunifolia* eller *Pyrus baccata* som frodades under polisens tillsyn i den vackra parken. Ty frukterna av dessa båda arter vilka pryda min ägande gård i Grisslehamn äro så fruktansvärt sura, att de endast övertrumfas av den min, med vilken min matematiklärare betraktade mig då jag kom fram till svarta tavlan. Men för mitt minne motsvara de sitt vackra namn. De voro de ljuvligaste i lustgården.

Alltnog! Då hösten kommit med för brottliga expeditioner gynsammt mörka kvällar, då äpplena voro genomskinliga som astrakaner, eller rättare som bern-

sten med aningar om grönt och rött, då vindarna började susa kallt genom parken och förtogo ljudet av vandrarens steg bland prasslande löv — då smögo sig våra skuggor in på gräsmattorna och inom kort hade vi vigt äntrat träden och börjat fylla våra fickor med frukterna av dessa träd på gott och ont, ända till polisen kom och vi hasade ned utan tankar på byxornas eller händernas repor. Sedan gällde det att springa för livet och det kunde vi, fast vi egentligen borde ha fått stelkramp vid konstaplarnas förbannelser.

Emellertid tappade en av oss sin mössa med klassmärke på och namn i. Fallet resulterade i C i seder. Detta var ju förskräckligt och vi avhöllo oss från parken under återstoden av säsongen, överlämnande åt våra energiska medtävlare på brottets bana, folkskolepojarna, att ensamma representera laglösheten och reaktionen mot ett osympatiskt samhälle och dess brutala hantlangare. Under vår abstinens-tid hände emellertid något. En *kalv* = folkskolepojke (vi kallades *getter*) hade blivit överraskad sittande och plockande äpplen i toppen på ett högt träd och trots förfärliga hotelser av en konstapel vägrat gå ned. Han kände sig säkrare däruppe än på fast mark. Konstapeln, som tydligen ej varit med vid uppfinningen av vårt enklaste sprängämne, fann det förenligt med sin värdighet att klättra upp i trädet för att iufånga den lille syndaren. Pojken satt lugn, konsta-

ver: Filosofi, Frimureri, Klosterväsen och Munkordnar; Sekter och Jesuitism, Hskonomi m. m. — Sändas på begäran till påseende.

**KLEMMINGS
ANTI-KVARIAT**

1 Malmshilln adsgatan 1
STOCKHOLM

peln närmade sig under åkallan av makterna, situationen tillspetsade sig, pojken satt fortfarande lugn. Plötsligt gick stammen av — helt långsamt på grund av dess seghet — konstapeln höll sig krampaktigt fast i sin gren. Men toppen där den illfundiga brottslingen satt, nådde först marken, och i nästa sekund befann sig konstapeln ensam i ett virrvarr av grenar, medan pojkens snabba flykt omöjliggjorde ett effektivt förföljande.

Denna för oss osedvanligt tillfredsställande och med jubel hälsade historia var en längre tid samtalsämnet i våra intresserade kretsar.

Tiden gick, vintern kom och försvann och vi kastade oss in i vårens och sommarens ljuvligheter för att träffas igen när hösten började ge oss förhoppningar om nya skördar av paradisäpplen. Vi åto dem naturligtvis också med förtjusning långt innan de mognat, ty vilken kart har icke belagt en pojkes gom med vållust?

Men jag hade en kamrat, en underlig excentrisk pojke, vars levnadshistoria i och för sig vore något att berätta. Vi umgingos egentligen inte, ty han var alldeles för fin för mig. Tillhörande en av landets yngsta men icke dess mindre mest degenererade adliga ätter och blivande arvtagare till stora förmögenheter höll han sig mycket på sin kant vis å vis oss borgerliga. Hans vanor voro icke våra och vi betraktade honom med en viss misstro, kanske parad med avundsjuka över hans fina kläder och över hans aristokratiska och högst ogenerade uppträdande. Ty han tycktes alltid befinna sig i en salong, fast Gud skall veta att varken klassrummen eller korridorerna buro salongens prägel. Vi betraktade lärarna som våra naturliga fiender — detta i de lägre klasserna —, men han behandlade dem som luft eller på sin höjd som gamla stofiler, vilka en missriktad samhällsordning tvang honom umgås med, visserligen ytligt, men tillräckligt intensivt ändå för att han skulle känna situationen dégoutant. Han förflyttades snart, på vilka grunder vet jag ej riktigt, men jag anar det, till andra läroverk, blev student och officer vid ett rangregemente, blev en utmärkt dekoratör och arrangör av teaterupptåg och andra fester, uppträdde som danskomiker i högre kretsar, dog vid unga år, och få minnas honom nu — antar jag.

Denne kamrat brukade besöka mig för att få hjälp med latin. Vid ett sådant tillfälle råkade jag berätta historien om »kalven» och poliskonstapeln, och jag framställde ett i mitt tycke mycket klokt förslag. Vi borde göra en mannekäng i form av en skolpojke och placera den i toppen på en paradisapel. Vi skulle sedan göra buller, polisen skulle komma och vi skulle ur något jämförelsevis säkert bakhåll iakttaga konstapelns sätt att uppföra sig mot denna mannekäng. Det skulle bli en högtidsstund.

Men jag hade inga kläder att avstå. Visserligen behövdes det inte vara så mycket eller så noga, ty vår skapelse skulle ju bara verka silhuett mot nathimmeln, men jag hade i alla händelser inget att avstå. Hade han??

Han blev full av entusiasm för idén. Visst hade han kläder — å, i massa! Och mannekängen skulle inte göras slarvigt, utan tvärtom. Han hade allt material, till och med en gipsbyst som skulle passa, bara jag ville måla kinderna och läpparna och ögonen på den. Och vi måste göra den genast nu i kväll.

Det var en uppgift och vi ilade hem till kamratens eleganta bostad. Kläder kommo fram i massa. Med konstförfarna händer sydde han en säck av ett lakan med särskilda påsar för armar och ben. Denna

säck fylldes med tagel ur en madrass, som han generöst offrade för det i sann mening humanitära ändamålet, gipshuvudet fastbands, skjorta med krage, halsduk och manschetter krängdes över belätet, vilket därpå fullständigt toilerades med rock, väst, byxor, skor och skolmössa (6:1). Resultatet vart en apolloiskt skön skolgosse med dödens vithet över sina drag. Min kamrat plockade fram några sminkstänger (från teaterföreställningarna i hans familj), men jag lyckades avstyra bemålningen, ty enligt mitt förmenande skulle polskonstapeln bli räddare för ett med dödens vithet stämplat ansikte än för en rosenkindad »get» — enface! Jag fick rätt.

— Kvällens mörker hade spritt sig över staden. Min kamrats gårdskarll fick ett par kronor och var strax benägen att på en dragkärra frakta den nygjorda ynglingen till parken. Det var riktigt höstväder med blåst och tunga moln, som endast sällan släppte igenom en glimt av luften. Ingen konstapel mötte vi. Parken låg öde och dyster. Vi avtäckte mannekängen, under vilkens armar vi bundit ett starkt och långt snöre och jag klättrade upp i den högsta paradisapeln, halade upp och band fast äppeltjuven så högt upp jag nådde och hasade mig ned.

Så gällde det att väcka polisens uppmärksamhet. Med förenade ansträngningar gjorde vi så mycket väsen vi kunde genom att ruska på grenarna och simulera en lyckad äppelskörd genom uppmuntrande och ogenerade samspråk.

Efter många och långa ansträngningar belönades våra mödor med framgång.

Plötsligt hördes snabba steg. En konstapel närmade sig under förskräckliga svordomar, ty Conan Doyle hade ännu inte fästat rättvisans uppmärksamhet på nödvändigheten av detektiv- och spaningsegenskaper hos sbirrerna. Vi dolde oss skyndsamt och försiktigt så gott sig göra lät i närmaste buskage.

Det dröjde icke länge förrän konstapeln upptäckt brottslingen däruppe och uppmanade honom — icke som Frälsaren gjorde med Zakeus, utan under användande av invektiver för osminkade att här upprepas — att snarligen stiga ned. Men dövt för allt satt den förhärdade sällen kvar i sin topp av det mångstammiga trädet, detsamma där rättvisan förra hösten så grundligt misslyckats. Varnad av olyckan stannade konstapeln försiktigtvis på marken fördubblande styrkan av passion i övertalningssätt och även för en omyndig samhällsmedlem förkrossande tillmälen. Men den olycklige vettvillingen satt av helt naturliga skäl kvar till synes (och även realiter) oberörd av allt.

Den ursinnige konstapeln började skaka på stammen, som vajade som ett rö över inflytande av hans under övermannande av fyllbultar och slagskämpar utvecklade muskulatur. Jag hade emellertid bundit fast äppeltjuven ganska stadigt och det dröjde länge innan ruskningarna krötes med framgång. Men plötsligt lossnade snöret och tjuven lossnade, gjorde en överhaling, däckade ned i den hårt tillstampade sandgången och blev liggande orörlig. Han hade fallit på huvudet och brutit nacken.

Sällan har en människa sett så död ut som denna mannekäng. Själva ansiktet var helt, men bakhuvu dets gips, som i dunklet lätt kunde uppfattas som hjärnmassa, var i småsmulor under den ännu kvarsittande mössan. Med likblekt ansikte stirrade den förolyckade upp mot himlen och liksom nedkallade dess förbannelse över mördaren.

Men jag har sällan sett en så överraskad konstapel. Han blev tyst som en logvägg, stod orörlig och stirrade på resultatet av sin besinningslösa hand-

Den nykomne skogvaktaren träffar en vårmorgon ute i markerna gamla tjuvskytten Flås-Johan bärande en tjädertupp och uppmanar i myndig ton Johan att överlämna tjäder och bössa.

Johan intar ögonblickligen skjutställning och säger — Flött på dej nå' litt så int blogen skvätter på mej!

ling. Detta var dråp i hastigt mod! Antagligen flögo tankar på en förstörd karriär genom hans förvirrade hjärna. Om det inte var dråp så var det i alla händelser ett på grund av grovt oförstånd i ämbetet vållande till annans död. Vad vet jag för resten vad konstapeln tänkte? Men med ens tycktes han ha fattat sitt beslut. Med snygande steg avlägsnade han sig utan att taga vidare notis om liket.

På lätta fötter ilade vi hem och min kamrat förmodade mot lämplig ersättning gårdskarlen att avhämta mannekängen i vårt sällskap, vilket lyckades utmärkt i den allt mera mörknande höstnatten. Beletet ställdes i en garderob tills vidare.

Men dagen därpå spred sig från en viss mjölkaffär icke långt från min kamrats bostad ett rykte att en förskräcklig händelse timat under natten. En pojke hade med spräckt huvudskål hittats under en paradisapel i järnvägsparken och svävade nu mellan liv och död med föga hopp om tillfrisknande. Polisen visste intet om händelsen. Men var hade vederbörande konstapel befunnit sig under natten? Vederbörande hade reglementsenligt gått sitt pass men inte sett något och icke hört den uppståndelse som följt på den hemska upptäckten. Ja polisen! Den var sig lik i alla väder Pojken, som av kläderna att döma tillhörde någon mycket välburgen familj, hade hittats av en kamrat som efter fåfänga rop på polis själv tagit saken om hand, anskaffat en kärra och fört den halvt döende hem. Man höll på med under-

sökningar om saken, men ville på grund av föräldrarnas höga sambällsställning inte uppge deras namn förrän klarhet vunnits etc.

Hur allt detta ordnades med polisen vet jag icke. Vi voro för små för att förstå dylika ting, men ryktet löpte med karingpost och tog vidunderliga dimensioner, tills det slutligen avstannade och löpte ut i sanden.

Emellertid blevo paradisäpplena allt mognare och klarare och vi gjorde allt oftare plundringståg till parken utan att någon gång infångas av polisen som satt extra vakt där. Ty vi lärde oss en vaksamhet och en försiktighet som skulle ha klätt konstaplarne bättre än oss. Vi smögo som indianer och ställde ut vakter som med örat mot marken avlyssnade och inrapporterade de fruktades annalkande. Vi gingo Drottninggatan upp och ned under eftermiddagspromenaden och matade våra älskade med paradisäpplen. Ty icke ens deras smak var ännu tillräckligt kultiverad.

Men en dag påminte vi oss, ovannämnde kamrat och jag, vår mannekäng, som stod sorgset dammig och oanvänd i sin garderob, och vi beslöt att ännu en gång låta honom spela en roll i polisens känslövärld. En mörk natt förflyttade vi honom på samma sätt som sist ned till järnvägsparken. På samma sätt klättrade jag upp och skulle just börja binda fast honom, då kamraten viskade att polisen kom. Jag dalade ned ur trädet sedan jag slagit snöret ett par

Fenix

KONSERTSAL med sin ypperliga symfoniorkester är ett av huvudstadens mest uppskattade musiknöjen. Förstklassig konditorservering Matsalar med erkänt gott kök.

Snöskottarne Myrsloken och Ruter knekt ha äntligen beslutat sig för att taga ett bad.

Myrsloken — De va tusan så kort skjorta du har.

Ruter Knekt: — De ä ingen skjorta. De ä kalsongerna som ja har kavlat opp ärmarna på.

gångar om en avbruten gren och lade benen på ryggen. Där hängde eländet och dinglade hemskt fram och tillbaka.

Vi undkommo som vanligt.

Dagen därgå fick min kamrat i klassen besök av polisen, ty i mannekängens mössa stodo ett par bokstäver med en friherrlig krona över. Han hade med vanlig flotthet glömt eller inte brytt sig om att avlägsna dessa graverande indicier. Han blev inkallad i lärarrummet. Om några minuter fick även jag bud att infinna mig där. Vi erkände naturligtvis genast. Under förhöret blev det så småningom rast och alla lärarna infunno sig.

Då fick min kamrat tillfälle att utveckla sina dramatiska egenskaper. Han beskrev fullkomligt sanningsenligt hur det hela tillgick. Men då han kom till det viktigaste ögonblicket, det då konstapeln trodde sig vara mördare och smet från hela tillställningen, förändrades med ens de båda polismännens förut hotande hållning. Det var vi som triumferade, då vi båda underströko det orättfärdiga i den passhavandes tillvägagångssätt. Den ene konstapelns hy förvandlades, ty det var just han som haft passet den minnesvärda dagen.

Men den stränge och rättvise rektorn, som vi alla älskade, bjöd oss gå ut en stund i korridoren. Vi

gjorde så och om 5 minuter kommo de två konstaplarna som ofantligt slokörade missgärningsmän ut och lomade av. Deras blickar på oss voro minst av allt välvilliga och min medbrotsling påstod sig tydligt höra hur det gnisslade i deras tänder och knakade i deras knogar. Vi kallades in igen.

Resultatet blev lindrigt för oss. B i seder, ty konstaplarna hade bett för oss och försäkrade sig ha uppfattat det hela bara som ett lustigt, ehuru olagligt skämt. Då vi efter ett allvarligt förmaningstal av rektor tillät oss avlägsna oss och stängt dörren bakom oss, brast ett »outsläckeligt» homeriskt skratt löst i lärarerrummet. Vi hörde länge hur det skakade i fönster och dörrar därinne, ty vi gjorde oss icke bråttom in i klassen.

På kvällen kom en konstapel hem till min kamrat med mannekängen. Men han ville inte ha den. »Ni kan ju ge den åt era barn eller sälja den», sade han. Vilket inbringade honom en tacksam och djup bugning av den naiva budbäraren.

Men jag hemsökte aldrig mera järnvägsparken för att plocka paradisäpplen. Kamraten hade aldrig tyckt om dem, ty sådana användes aldrig i hans familj, vilken saknade varje tillstymmelse till *goût de bourgeois*.

Det var synd att han dog, för övrigt. Hade han fått bli skådespelare, hade han levat än.

Albert Engström.

Erotiska aforismer.

Kärleken är uppbyggd på en nästan odödlig illusion. Och om än illusionen skulle förgå — att ha ägt den, det är lyckan. Ett minne av lyckan är ofta verkligare än lyckan själv.

*

Vi bli lyckliga genom våra minnen och drömmar. Sällan förmå vi att njuta lyckan i nuet.

*

Kvinnorna äro i det väsentliga varandra lika. Det vi stundom tro oss finna hos någon enda, är blott vad vi tilldikta henne av vår egen själ. Men hon måste äga nog intelligens att kunna uppehålla vår illusion.

*

Det är med en kvinna som med ett konstverk: hennes poesi ligger hos åskådaren själv.

*

I erotiken kan jag beundra även spel och förställning — om det endast är fint och välspelat.

K. E. Mellin.

Matsalsmöbler

köpas förmånligast där
största urval finnes.

BRÖDERNE LJUNGGREN, H. & F. A.-B.

Adolf Fredriks Kyrkogata 7

(5:te huset från Drottninggatan). Hållplats för grön spårvagn.

Rospiggen 'Enrik H'österberg iakttar, att hans lille son vid sin hemskrivning visar en sorglig okunnighet om de individuella egenskaperna hos bokstäverna n, u och o, varför han utlåter sig:
 — Kom ihög, att h'n ä h'öppe nere å h'u ä h'öppe h'öppe, men h'o ä h'int h'öppe i nån h'ända.

Skaldeindustri.

Skalderna börja industrialisera näringen. Klinckan har skrivit Den hemlighetsfulla fotbollen eller En spännande lunch i Stora sällskapet. Jag var häromdagen inne å ett antikvariat och ämnade kursa Dantes samlade skrifter i guldsnitt, som gingo till 35 öre. Ett fruntimmer kom in och frågade bokhandlarfröken om Den hemlighetsfulla fotbollen.

Den var utsåld!

Då viskade jag till bokhandelsfröken ett förslag

— Fråga om hon inte vill ha Olof Trätälja i stället!

Fröken såg på mig, men som jag alltid med min ormtjusarblick får kvinnorna att göra som jag säger, frågade hon liksom i magnetisk sömn:

— Kan det inte få vara Olof Trätälja i stället?

— Olof Trätälja? undrade kunden. Är det av Klinckowström?

Fröken såg på mig frågande.

— Ja, nickade jag.

Fröken lät det gå vidare.

— Är det en äventyrsroman? fortsatte den fördömt kitsliga och misstänksamma karingen.

— Ja, teaterviskade jag till fröken. Säg efter som jag säger! Det är en äventyrsroman. Den är prisbelönt med Svenska akademiens stora pris, och den har den egenheten att den kan spelas på teater. Därför har Tor Hedberg inte velat spela den. Och därför måste nu den nödställda författaren skriva för Åkerlund i stället. Skriva Den hemlighetsfulla fotbollen, som är utsåld på alla antikvariat. Sedan skriver han

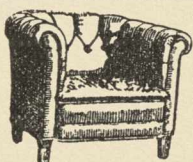
en lång rad romaner, som kunna spelas på film och tryckas hos Åkerlund. Den förstas namn är en Hemlighet. Men sedan kommer Mannen med den flygande ryggraden, och blir den riktigt bra, skall Tor Hedberg spela den, och Uno Henning skall ha alla huvudrollerna utom den ädla svärmörens!

Och så skall det bli luft i luckan med litteraturen

Ariel.

— Klockan 9 hade jag beställt väckning på telefon. Nu är hon 9,20, å den har inte kommit än. Å nu kan jag inte somna om, förrän den kommer.

F. SVENSSON & C:O
BANK- OCH KONTORSINREDNINGAR

Specialité: SKINNMÖBLER

UTSTÄLLNING MÄSTERSAMUELSGATAN 5

BERGSTRÖM

- Känner fröken några lyckliga äktenskap?
 — Nej
 — Men frökens föräldrar va väl lyckliga?
 — Jaa då. Men dom va inte gifta.

Fastlagsvår.

inden kom rakt syd och solen låg på, staden stod i glans och strax under fönstret spelade staren i hovrättsrådets täppa.

Hur allt förvandlades genom de enkla tonerna!

Himlens evigt stumma blå, land och vatten, allt sammanväxte till en av dessa hägringar, vilka locka som de första sagorna. När konserten var över, gick åhöraren ut

för att bese den förtrollade marken.

Först gjorde han en tur ner i hamnen för att se på den nya sjöfarten. Där fanns en norrman med kol, en tysk med stycke gods och en svensk från vinklänerna men intet av de spår han sökte. Han beslöt då att stiga upp i de södra bergen och fresta, vad barndomens lantliga tomter kunde bjuda. Backar funnos ännu och gränder också, men allt var förfall och öde, och vemodig stod han slutligen ute vid tullen, där det höga berget ändrar med en ättestupa. Men för denna måste också traktens goda makter ha kastat sig, trötta av den hopplösa kampen mot en obarmhärtig tid, som förvandlat deras tomter till skräpbackar

Man ser en sten fot utan hus, bersåer som växt igen, fruktträd som dött ut, rester av försvunna gator och rostättna kvartersskyltar omöjliga att läsa,

Hur var det förr i världen?

Gubbar med snugga i mun tjärande stugornas fötter eller rödstrykande väggar eller rensande takens pannor och på gårdarna uppskörtade kvinnor med tvätt vid brunnen eller kratta i landen och pojkar samlade till rustning av segelbåten. Och i de små lusthusen, som ofta liknade kajutor och ej sällan voro det, bjöds på kaffe med och utan gök, medan gårdsflaggan blåste som ett gott vårdtecken från sin vitmålade stång.

Bort från styggelsen!

Över med färjan till Djurgården, där kärleken vandrar året runt, medan årstiderna avlösa varandra som dekorationer i en opera. Besynnerligt. Inga älskande på ångslupen. Eller se de annorlunda ut än förr? På Slätten stodo de gamla djurgårdsgrabbarna, vilka inträtt i den senatorliga åldern och sökte stampa fram uppslag till öl ur den frusna marken, och förbi red en och annan gentleman, som måste motionera hullet. Men av vår och hägring syntes icke ett spår.

Då började bitterheten stiga som fukt och kyla i sinnet och jag steg in på närmaste krog, där man en gång fick så präktiga och hälsosamma toddar. Men något starkt kom inte på bordet, bara vermouth. I detsamma inträdde två andra gäster och slog sig ner vid ett bord bakom. De talade i viskningar men mest med gester. Deras ansikten voro vidunderligt långa och rysliga i hyn. En färg som var både möjlig och glödande. Men när de om en stund reste sig och pauserade, syntes de båda unga och vardagliga och med kinder som bondäpplen.

Äntligen en god metamorfos!

Jag hade sett dem i spegeln snett emot, en elak förgiftad spegel. En bakdantare i förgylld ram. När jag sedan gick förbi den, belönades jag med åsynen av en hemsk skräpuk. Levergul och gråhårig.

Så går det, när man ger sig ut att söka lustgårdar.

E. F.

Resultatet av Strix' pristävlan

blev följande

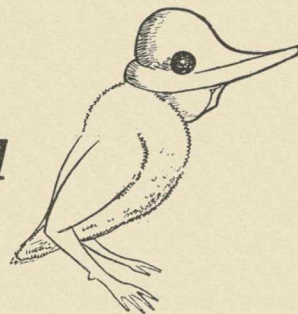
1:a pris, 75 kr., tilldelas signaturen *B. H.*, 21, Norrköping, som bedes uppge adress och för identifiering torde upprepa en av de insända historierna. (Det var den första som fick priset, den var verkligen briljant, ehuru något betänklig. Redaktionen hade i varje fall mycket roligt åt den.)

2:a pris, 50 kr., tilldelas hr *Thord Löndahl*, Experimentalfältet.

3:e pris, 25 kr. tilldelas med. kand. *Antti Mörberg*, Riddartorget 5, Uppsala.

Historierna införas så småningom. Åtskilliga av de icke prisbelönade voro bra och införas efter hand mot vanligt honorar.

Glad

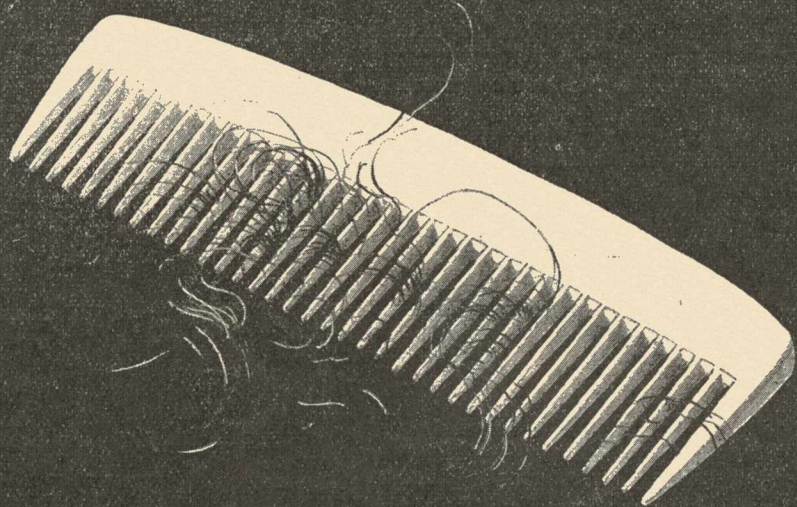

Påsk!

HOTEL ANGLAIS'

INTIMA OCH ELEGANTA
 FÄSTVÅNING REKOMMENDERAS
 FÖRSLAG LÄMNAS GÄRNA

Mot mjäll och håravfall använd:

Radium-hårvattnet
Radiophor

TILLV: A. B. O X Y G E N O L

MED VATESUPEROXID.

Ring så hämta vi. Riks och Allm. tel.
Sänd pr post eller järnväg, adress:
STOCKHOLM.
Saltsjöbadens Kem. Tvättanstalt

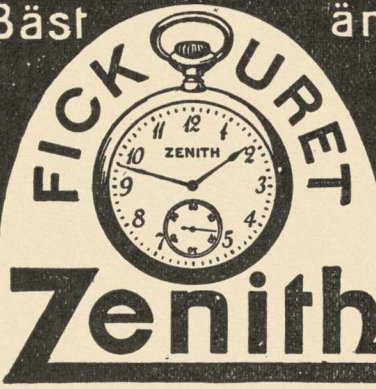
BRONSER

HERMAN BERGMANS
KONSTGJUTERI AB
KUNSGAT. 2

Eleganta pärmor till
STRIX
i grön klot à kr 3:90

Bäst är

NUTIDENS SÄKRASTE TIDMÄTARE
SÄLJES HOS ALLA URMAKARE

Rakning med
M. ZADIG^S BARBERIN

— en njutning —
tidsbesparande

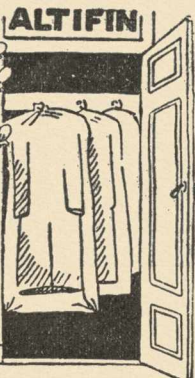
M. ZADIG, Malmö

H. M. Konungens Hofleverantör.

HEDBLOMS
BILJARD-FABRIK
HUDIKSVALL

WAFSTAD - 1878
KUNGLIG-MEDALJEN
RIKE - STOCKHOLM - 5457
REPRESENTANT - BENGT HEDBLOM

För våren!

Dräkt & Bluspåsen

"Altifin"

(Patent.)

för skydd mot mal och damm.

Kronpåsen
"Altifin"

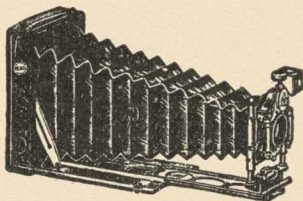
(Patent.)
för skydd av ljus-
kronor.

Säljes i varje välso-
rerad affär samt
i parti hos

JOHN BLOMBERG
& Co. A.-B.

KRONPÅSEN

At. 5113. Rt. 1201.1202. (PATENT) "ALTIFIN" (PATENT)
OBS. I Varumärket samt den inklustrade tråden för förstärkning i övre kanten.

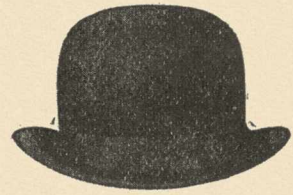

Förstklassiga Fotografiapparater & prima Prisma-kikare
säljas på bekväma avbetalningsvillkor genom
A.-B. FÖR SPRIDNING AF LITTERÄRA VERK, Stockholm
Rikstel. 5988. Allm. tel. 54 43

Cloettas

GULD-CACAO
i vidstående förpack-
ning säljes öfverallt

Styv, svart Herr-

H A T T

(P. U. B:s specialmärke)
av 1:ma engelsk hårfilt.

Kronor 18.50

Paul U. Bergströms

Hattavdeln. Hörnbutiken.

OXYGENOLFABRIKENS
RADIUMHÅRVATTEN

RADIOPHOR

**FÖRHINDRAR HÅRETS
AVFALLANDE**

SLIPNING

av rakknivar etc. utföres
av Bergs Bolag, Eskils-
tuna. — Guldmedalj:
Sthlm 1897, Paris 1900.

F. Paulis Azymol Stimulus

Förhindrar hårets avfallande och befordrar hårväxten.

Central-fryckerief's Sfämplar

bäst
bäst
bäst

FESTVÅNINGEN
REKOMMENDERAS

30,000

Främmande ord och uttryck i
SVENSKA SPRÅKET

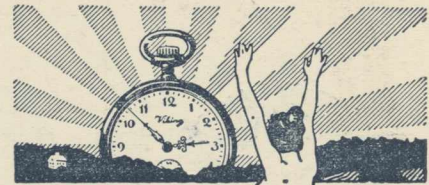
av Albert Montgomery är den nyaste o.
tillförlitligaste handboken
över svårförklarliga ord.

1920 ÅRS UPPLAGA
Reviderad och tillökt.

PRISBILLIGI LÄTTHANTERLIGI

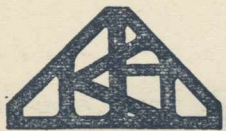
740 sidor stor.
Pris inbunden Kr. 12: —.

BJÖRCK & BÖRJESSON,
STOCKHOLM

**SOLEN
OCH
VIKINGURET**
VISA ALLTID RÄTT TID!

Säljas av alla väl-
sorterade urmakare

Styv

HATT

Vikt: 150 gram.
1:ma Hårfilt.

Kr. 15.00

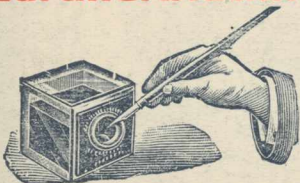
Egen tillverkning.

KARLSKRONA HATTFABRIK

ÅTER INKOMMET!

Gardnerbläckhuset,

Pris Kr.
7: 50

FÖRDELAR.

- 1) Bläcket hålles dammfritt,
- 2) Avdunstar icke, 3) Auto-
matisk lagom bläcktillförsel,
- 4) Inga metalldelar, 5) Be-
kväm doppning.

Paul Kroné, Norrmalmstorg 16
STOCKHOLM

Dentosal
TANDSALT

OM NI
använder tand-
pasta, köp
DENTOSALS,
som är den enda,
som löser sig i
munnen.

Obs.! Våra

RAGLANS

Främst

2 BRUNKEBERGSTORG, **SANDBERGS**

STYVA
REKLAM

HATT

HÅRFILT
THREE OUNCE, DURABLE

19,50

1/3 NORDISKA KOMPANIET
HERRHATT-AVD., BOTTENVÅN.

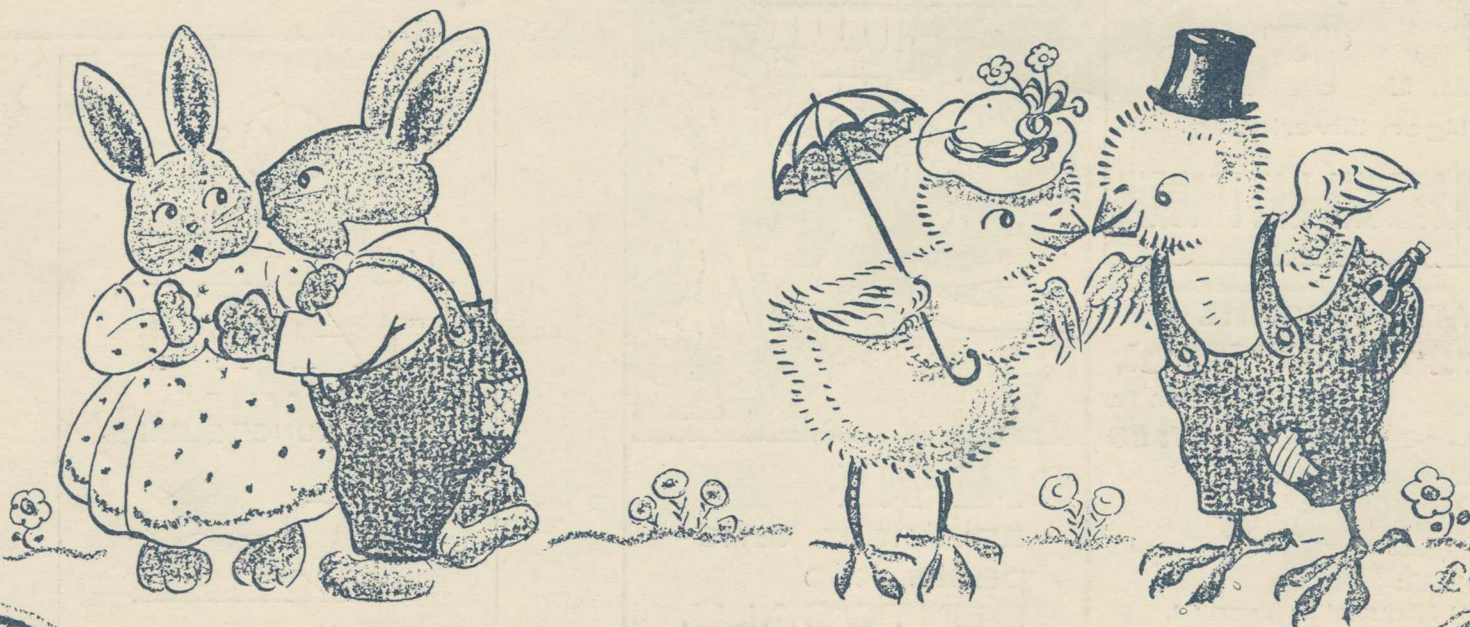
F. Pauli's

OVICULA

(ägg)-tvål

är genom sina beståndsdelar, äggula och lanolin, ytterst välgörande för huden. Dagligt bruk av Ovicula-tvålen bidrager till ett ungdomligt utseende och ökar därigenom utsiktterna för

En puss i Påsk

Sten